

Written by

Sunday, 13 December 2009 18:43 - Last Updated Sunday, 13 December 2009 18:46

ஐந்தாமரம் மலையில் யார் வாழ்ந்தார்கள் என்று
கூழந்தைகள் கேட்கிறார்கள்.
அந்த மலையை ஆயுதம் நிரப்பிய
டோராப் படகுகள் ஏன் தாக்குகின்றன என்று
களைவிகளை முன் வைத்தபடி
யுத்தம் நிகழும்
நாணயத்தாளை பார்த்துக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

யுத்தம் ஏதோ ஒரு வகையில் மீள மீள
ஞாபகப்படுத்தப்படுகிறது.
இந்த நாணயத்தாள அந்த நாள் வரை
நிகழ்த்தப்பட்ட எல்லா அழிவுகளையும்
வரைந்து வைத்திருக்கிறது.

மீட்க சகிக்காத நிகழ்வுகளையும் தோல்வியையும்
நிரப்பி வைத்திருக்கிறார்கள்.
நினைவு கொள்ள முடியாத நாட்களின் கதகளால
செய்யப்படக் கலையான தாளின் வாயிலாக
அச்சம் தரும் காலத்தின் காட்சிகளை மட்டுமே
கூழந்தைகளாக காக சகேரித்து வைத்திருத்திருக்கிறார்கள்.

இந்த விமானங்கள் இன்னும் ஏன்
பசிக்கிற வகைத்துடன் பறந்தலகைகின்றன எனவும்
ஹலிகாப்டர்கள் இன்னும் ஏன் மிகவும் இறக்கமாக
பறந்து திரிகின்றன எனவும்
இந்தத் கூழந்தைகள் கேட்டுக்கொண்டேயிருக்கிறார்கள்.

வரலாற்றுள் ஒளிந்து கொள்ளுவதற்காய்
புனிதத்தை பிசிய
பின்பக்கமாக பதிந்திருக்கிற
கூற்றம் நிரம்பிய முகத்தின் புன்னகையையும்
திசைநோக்கியிருக்கிற கைகளையும்
நான் மொழிபெயர்த்து கற்றமுடியாதபடியிருக்கிறேன்.
எதற்கும் இந்த நாணயத்தாளை தக்கிக்கொண்டும்
கைகளாக குள் வைத்துக்கொண்டும்
வாழ வணேடியிருப்பதுடன்

Written by

Sunday, 13 December 2009 18:43 - Last Updated Sunday, 13 December 2009 18:46

அதற்காக உழைக்கவும் வணைபியிருக்கிறது.

எரிந்து போயிருக்கிற தசேத்தில் சயினிபிளக்குகள்
இன்னும் ஏன் நிலத்தையிடுக்கின்றன என
நான் கேட்கிறேன்?
இரண்டைமடக்குளத்தினுள் அச்சம் தருகிற
உருவங்கள் இறங்குகின்றன.
எரிந்துபோன தசேத்தை தின்னும் நடவடிக்கையும்
மறுபக்கத்தில் உள்ள புன்னகையையும் விலக்க முடியாதபடி
ஒன்றின்மேல் ஒன்றாய் பதிந்திருக்கிறது.
இந்த அரசன் ஏந்தியிருக்கும்
கபீர் வாள் எனது குழந்தைகளை
இனிவரும் எல்லாக் காலங்களிலும் குத்தப்போகிறது.

தந்தையே எங்கள் கடலையார் குடித்தார்கள்?
என்று எனது குழந்தைகள் கேட்கத் தொடங்கிவிட்டார்கள்.
பெரிய கொடியை எதன்மீது நாட்டினார்கள் எனவும்
அங்கு யாருடைய குரூதி கொட்டியிருக்கிறது எனவும்
அங்கு குடியிருந்தவர்கள்
எங்கு துரத்தப்பட்டார்கள் எனவும்
எனது எதிர்காலக் குழந்தைகள் கேட்கப்போகிறார்கள்.

தங்களாகக் காக சமீகிப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிற நாணயத்தாள்களில்
நடவடிக்கையில் ஈடுபட்டுக்கொண்டிருக்கிற
படகங்களின் சாப்பாத்துக்களையும்
தொப்பிகளையும்
அதிகாரம் வளருகிற நட்சத்திரங்களையும்
எல்லாக் குழந்தைகளும் எண்ணிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.

- [ஐந்தொன்பதாவது பகுதி](#)

<http://www.vinavu.com/2009/12/12/saturday-poems-14/>